

Svět je plný barev – tak uvádí svůj článek Johana Vendlová, ve kterém se zamýšlí nad jejich vlivem na momentální náladu člověka. Ve skutečnosti je však svět nebarevný. Barevně ho vnímáme díky buňkám v lidském oku, čípkům a tyčinkám, které proměňují Sluncem vyzařující světelnou energii v jednotlivé barvy na základě vlnových délek, které okolní předměty pohlcují či odrážejí. Jeden ze zázraků přírody, jenž činí náš život lepší. Barvy prokazatelně léčí, jejich pozitivním vlivem na psychiku i zdravotní stav se zabývá colorterapie. Stejně tak není náhodou, že nemocniční prostředí je obvykle vymalováno žlutou a zelenou, které nás uklidňují, navozují pocit bezpečí a vzbuzují v nás optimismus.

Zároveň si říkám, že to, jak je svět barevný, záleží i na každém z nás. Pokud nebudeme dostatečně otevření přijímat všechny jeho rozmanitosti a odlišnosti, může se nám snadno začít jevit jako šedivý. A vidět svět černě by byla velká škoda. Užívejte si jeho pestrost a radujte se i z obyčejných maličkostí, pak pro vás možná už nebude tak těžké odpovědět na otázku: "Jak se máte?"

Vážení čtenáři, vážené čtenářky, barevné chvíle u čtení květnového čísla Vlaštofky Vám přeje

autor článku:
MARTINA FEUERSTEINOVÁ

Jak se máte?

foto: Ema Bartalská, třída 3.M

Divadelní korespondence - Dům čtyř letor

Milá Baruš,
představ si tuto situaci. Máš se s někým sejit a ten dotyčný má bez omluvy zpoždění (mě nepočítej, na moji akademickou čtvrthodinku už jsi zvyklá). Jak budeš reagovat? Budeš mít čím dál tím větší vztek? Bude Ti to úplně jedno, protože Ti nevádí čekat? Ani si toho nevšímneš, budeš přemýšlet o svých problémech? Nebo budeš trošku našvaná, ale uvědomíš si, že se dějí i horší věci? Jistě už víš, na co narážím. Ano, na čtyři letory, do kterých se od nepaměti škatulkují všichni lidé. Kam myslíš, že patříš ty? Samozřejmě, že člověk v sobě nemá jen cholerika, melancholika, sangvinika či flegmatika jako v divadelním představení "Dům čtyř letor" které jsme viděli v divadle Na Fidlovačce. Každý má trochu od každého, a tak to má být! Ale autor hry, Johan Nepomuk Nestroy, zvolil nadsázku, která byla v tomto případě dle mého názoru vždy velice trefná a vtipná. Přehnané reakce byly na místě a celý sál, včetně nás, si je naplno a naposledy užíval. Konec, v naší situaci derniéra, musí vždycky přijít, tak už to na světě chodí. Jaký je Tvůj pohled na zvolenou

zdroj: fidlovačka.cz

metodu nadsázky? Líbila se Ti? S pozdravem vždy pozdě chodící Aduš

Milá Aduš,
jsem ráda, že ses mi po dlouhé době opět ozvala. Ptáš-li se mě na "mou letoru", asi nedostaneš jednoznačnou odpověď. Vlastně sama nevím, a proto úplně souhlasím, že každá lidská bytost by měla být složena ze všech čtyř těchto navzájem si odporujících povah. Zkus si představit, jak se každý člověk plně oddá pouze jedné letoře, a celé dny pak pláče, křičí radostí, mládí kolem sebe,

nebo nedělá vůbec nic. Přesně jako tomu bylo v již zmíněné divadelní hře. Takový svět by byl opravdu přinejmenším podivný. Mám-li mluvit přímo o divadelní hře "Dům čtyř letor", musím vyzdvihnout zejména scénu, která byla dle mého soudu vyvedena úplně perfektně. Jeviště dělené nejen odlišným chováním herců, ale také čtyřmi různě barevnými pokoji, rozhodně splnilo svůj účel. Celý děj tak získal velmi veselý a hravý ráz.

Pokračování na straně 2.

Kolikrát za den, týden, měsíc se vás někdo zeptá na to, jak se máte? Odpovím za vás. Mnohokrát. Avšak odpovědět na tuto zdánlivě banální otázku není tak jednoduché, jak se na první pohled může zdát. V některých zemích se zásadně odpovídá, že se máte dobře, u nás se zase zásadně odpovídá neurčitě, protože vždycky může být lépe. Tak jak je to správně? Máte se tvářit, že je všechno v pořádku, přestože není, a celý svět se vám rozpadá pod rukama, jen abyste ostatním nevěšeli na nos vaše problémy? Máte se tvářit, že si nevážíte toho, co máte, protože jste zdraví, máte rodinu a dostatek

peněz, a odpovědět "Nic moc", protože to prostě vždy může být ještě o něco lepší? Máte se tvářit jako největší ubožáci a se slzami v očích odpovědět, že je všechno v háji? A nebo se netvářit nijak a prostě říct pravdu? Jenomže která pravda je ta nejlepší? Jednou jsem na internetu našla fotku s dopisem nějakého malého dítěte, ve kterém bylo napsáno, že nechápe, proč lidé říkají, že se mají dobře, když tomu tak není. Nad tím se vám mysl pozastaví. Musí.

autor článku:
EMA BARTALSKÁ
třída 3.M

Red Hot Chili Peppers přijedou do Prahy s novou deskou

Legendární americká kapela Red Hot Chili Peppers vydá 17. června nové album nazvané The Getaway a po pěti letech se 4. září 2016 vrátí do Prahy. Zastaví se tu během evropského turné k nové desce.

Pro fanoušky u nás je to hodně čerstvá (a hlavně skvělá) zpráva. Všichni jsme doufali, že by se „Redhoti“ mohli podívat i k nám, ale mezi koncerty Praha pořád chyběla. Až v pondělí 9. května vydaly agentury novinku – mezi zastávkami evropského turné bude i Praha! Zaregistrovaní fanoušci si mohli už o den později zajistit nejlepší místa a přes internet koupit vstupenky. Ke každé je navíc automaticky možnost získat zdarma i nové CD The Getaway. The Getaway bude 11. studiovým albem Red Hot Chili Peppers, kapely, která hraje na světové špičce téměř 30 let. Kalifornská kapela se začala formovat začátkem 80. let a jejich prvním úspěšným albem bylo Blood Sugar Sex Magik. Na něm hráli ve složení Anthony Kiedies – zpěv, Michael „Flea“ Balzary – baskytara, John Frusciante – kytara a Chad Smith – bicí. Za toto album získala kapela ocenění Grammy za nejlepší zpívaný hardrockový výkon a pocházejí z něj hity jako Give It Away nebo Under The Bridge. Na tomto albu se poprvé objevil jejich později

nezaměnitelný styl, což je směs rocku, funku a rapu. Spolupracoval na něm Rick Rubin, který se poté stal jejich dvorním producentem. Po dokončení tohoto alba z kapely (poprvé) odešel kvůli závislosti na drogách kytarista John Frusciante. Kapela téměř dva roky hledala náhradu, kterou nakonec našla v Davovi Navarrovi. S ním nahráli desku One Hot Minute, ta ale nebyla příliš úspěšná. Navarro odešel z kapely a vypadalo to, že se Red Hot Chili Peppers rozpadnou. Naštěstí se Fleovi podařilo přesvědčit Johna Fruscianteho k návratu. V původním složení nahrála kapela možná jejich nejslavnější album vůbec – Californication (1999). To se stalo světovým trhákem a kapelu katapultovalo zpátky na výsluní. Californication obsahuje hity jako Around The World, Scare Tissue nebo Otherside. Dva roky poté vydaly RHCP album By The Way, které je hodně melodické, a už se na něm téměř neobjevují prvky funku. V roce 2006 vydali „Redhoti“ album Stadium Arcadium, které obsahuje neuvěřitelných 28 písní (bylo vydáno jako dvojalbum). To je podle mého názoru hudebně nejkvalitnější. Je hodně postavené na neuvěřitelných riffech Fruscianteho, kterého skvěle doplňuje Flea. Tato nahrávka získala Grammy za nejlepší rockové album. Po tomto albu ovšem podruhé z

Zdroj: www.redhotchilipeppers.com

kapely odešel John Frusciante a kapela znovu stála na rozcestí. Jeho místo zaujal mladý Josh Klinghofer, který s RHCP absolvoval už i turné v roce 2006 jako pomocný kytarista. Tato personální změna hodně ovlivnila budoucí styl kapely – v roce 2011 vydali „Redhoti“ album Im With You, na kterém je většina písniček pop-rockových. Velký prostor na něm dostává Flea, který znovu dokazuje, že je jedním z nejlepších baskytaristů všech dob. V roce 2012 byli Red Hot Chili Peppers uvedeni do Rock & Rollové síně slávy. A konečně 5. května 2016 vydali RHCP nový singl „Dark Necessities“ z nadcházejícího alba The Getaway, které vyjde 17. června. Na jeho živou reprodukci se můžeme těšit 4. září v O2 aréně. To je sice dlouhá doba, ale

čekání nám může zpříjemnit několik dalších koncertů skvělých světových umělců!

V Česku zahrají i další světoví interpreti!

Už 4. června přijedou do Prahy britští Muse, kteří zde představí své nové album Drones. Muse jsou považováni za jednu z nejlepších živých kapel současnosti a tak se můžeme těšit na pořádnou show! Další punk-rocková legenda – The Offspring se představí na Rock For People v Hradci Králové. Festival se koná první týden prázdnin, od 3. do 5. června. Spolu s Offspring na festivalu zahrají například Massive Attack, X Ambassadors, nebo Anti Flag.

autor článku:
JAN KOPŘIVA

Divadelní korespondence - Dům čtyř letor

Pokračování ze strany 1.

Ještě mě napadá... Vzpomínáš si, jak jsme před začátkem představení seděli ve foyer a zasněně si představovaly, že sedíme "vzadu", popijíme osvěžující nápoj a sledujeme, jak se pomalu scházejí herci? Jeden z nich si pak sedne k vedlejšímu stolu a nahlas si začne předčítat svůj text. Ostatní pobíhají sem a tam v kostýmech, s načesanými vlasy, skleničkou v ruce a mírně nervózním výrazem na tváři. Pokud by se něco takového stalo, bylo by to jako splněný sen, nemyslíš? S pozdravem tvé pozdní příchody tolerující Baruš

Milá Baruš,
ano, svět složený z lidí, kteří v sobě mají jen jednu letoru by byl nej podivný, ale určitě i strašně nudný. Ještěže je každý jiný! Jednoduché řešení scény, které popisuje doslova i název, se mi také velice líbilo. Když budeme věřit, i sen se stane realitou! Prohodit pár slov s herci před začátkem představení a infiltrovat se do jejich zázemí se nám určitě někdy podaří. Nebo už podařilo? Třeba v minulém životě, jenom o tom nevíme, ale podvědomě nás to táhne správným směrem. Co teprve projít zákulisím, nakouknout na dům, kde žijí svůj život čtyři odlišné rodiny, zezadu, jak ho znají jen herci nebo scénografisté!

Další možností je, že se to stane našim denním chlebem. Budou z nás herečky a to, o čem teď sníme, budeme naplno prožívat, a pak jen s úsměvem vzpomínat na tyto myšlenky. Každý den budeme spolutvořit divadelní zákulisí a každý den budeme prožívat ty neopakovatelné okamžiky napětí před premiérou či okamžiky zklamání a smutku po derniéře. Cítím to až v morku kostí, že se to jednou podaří! Nebo už se to podařilo? S pozdravem Tvá Aduš

Milá Aduš,
Ráda bych věřila, že se opravdu v budoucnu staneme součástí toho kouzelného světa herců,

režisérů, scénografů, maskéru a nápověd. Máš ale pravdu, něco nás tam táhne a to zatím stačí. Možná, až jednoho večera budeme sedět v divadelní satně a nervózně si znovu a znovu přeríkávat text naší velké premiéry, pak uvidíme dvě mladé slečny stát nadšeně opodál, jak se chtějí stát tím, čím my již jsme, tak si vzpomene na naše vlastní vzrušení mladých let. Tvá Baruš

autor článku:
BARBORA SEDLÁKOVÁ

autor článku:
ADÉLA VOLDRÁBOVÁ

Květen v historii

foto: Muzikál Baron Prášil - režie Filip Renč; zdroj: i.idnes.cz

Přišel květen, čas lásky. Tak tento měsíc vidí básník. Ale jak na něj nazírá historik? Prvně jako na měsíc, ve kterém skončil jeden z nejstrašnějších konfliktů, který kdy Evropa zažila. Jedná se o druhou světovou válku, jež byla ukončena právě 8. 5. 1945. Tento konflikt stál 60 miliónů lidí život.

Už zase práší

V roce 1720 v měsíci květnu se narodil jeden z nejznámějších vypravěčů světa - baron Prášil. Vlatním jménem **Karl Friedrich Hieronymus von Münchhausen** (1720-1797) byl německý voják, který sloužil v ruské armádě. V jejích řadách se zúčastnil dvou bitev proti osmanským Turkům. Po návratu domů se proslavil vyprávění svých fantastických historek, z nichž většina byla vymyšlená, a až absurdní. Zemřel ve svém rodném městě Bodenwerderu, kde má své muzeum. V jeho nejznámějších povídkách létá na dělové kouli, cestuje na Měsíc či převrací vlka naruby pěsti vraženou do tlamy. Jeho příběh byl několikrát zfilmován, sepsán v knihách, a dokonce i předveden na divadelních prknech.

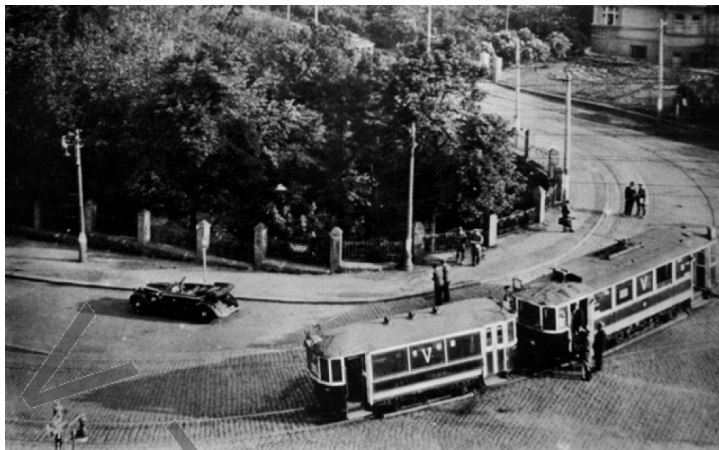

foto: Praha-Libeň po atentátu na Heydricha; zdroj: info.unob.cz

Atentát na Zastupujícího říšského protektora

Takto české noviny informovaly o útoku na Obergruppenführera SS **Reinharda Heydricha** (1904-1942). Dne 27. 5. českoslovenští parašutisté **Jozef Gabčík** a **Jan Kubiš** v Praze-Libni úspěšně splnili operaci Anthropoid.

Vysíláme!

1. 5. 1953 zahájila Československá televize své zkušební televizní vysílání. Jako první promluvit z televizních obrazek dostal tu čest český herec **Jaroslav Marvan**. Vysílání zahájí touto větou: "Připadl mi čestný úkol, abych vás pozdravil jako první posluchače, vlastně diváky, Československé televize."

Pozor letí!

23. 5. 1618 dojde v pořadí k již

třetí pražské defenestraci. Z oken vyletí dva královští místodržící, **Jaroslav Bořita z Martinic** (1582-1649) a **Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka** (1572-1652). S nimi se proletí i jejich, dnes již slavný, sekretář **Filip Fabricia** (1570-1632). Všichni tři svůj pád přežijí díky kopce sena pod okny. Protestanští stavové tímto vyjadřují svůj nesouhlas s již téměř stoletou vládou Habsburků. Tento akt spustí **české stavovské povstání** (1618-1620). Při něm se spojily náboženské spory se spory mocenskými mezi stavy a králem. Povstání vyvrcholilo střetnutím na Bílé hoře. Tato rebelie v českých zemích vyvolala ale mnohem vážnější konflikt, **třicetiletou válku**.

"Počali prositi, aby hrdlům jich uškozeno nebylo, ruce spínající a Boha prosíce,

ilustrace: Obléhání Brna Švédy v roce 1645; zdroj: bohemcam.com

nohama o zemi zapírali a za milost žádali," líčí soudobé prameny zoufalství defenestrovanych.

Švéd už jde!

České stavovské povstání spustí jeden z nejstrašnějších konfliktů na evropském kontinentu - **třicetiletou válku**. Tato válka se velmi dotkne i českých zemí. Přes naše území projdou několikrát po sobě švédská vojska. Snaží se dobýt Prahu (tato bitva je zpracována v písni od Michala Prokopa: Bitva o Karlův most) a později i Brno. Na Brno vyrazí právě **3. 5. 1645** švédské jednotky pod vedením Lennarta Torstensona (1603-1651). Pro dodání trochu absurdní situaci se hodí zmínit, že v čele obrany stojí francouz **Louis Raduit de Souches** (1608-1682), který byl protestantem bojujícím na straně katolíků. Švéd nakonec 23. srpna 1645 za tmy opouští nedobytné město. Na rozloučenou zapálí několik vesnic.

autor článku:
PAVEL PETRIC

Nejrychlejší vlak světa

Maglev; zdroj: youtube.com

Také jste už někdy zažili případ, kdy se Vás známý či profesor zeptal: „A víte, jakou rychlostí jezdí nejrychlejší vlak na světě?“ Ano? Ne? No, to je jedno! Pokud vás to třeba jenom tak zajímá, tak si přečtěte následující článek. Japonský vlak zlomil opět rychlostní rekord. Jel 603 kilometrů v hodině!

Je to tak. Japonsko už opět vítězí ve své špičkové technologii a množství vědeckých génů. Nejrychlejší vlak světa, japonský Maglev, překonal svůj vlastní rychlostní rekord. Původní rekord byl 590 km/h, nyní se hnal tento rychlovlak rychlostí až 603 kilometrů v hodině! Úžasné, vidíte? Touto rychlostí je možné dopravit cestující do 240 kilometrů vzdáleného města za pouhých 40 minut.

Jenže o tom mohou zatím obyčejní lidé pouze snít. Dnes na speciálně upravených vysokorychlostních tratích šinkansen dosahují nejrychlejší vlaky v běžném provozu maximální rychlosti 320 km/h. A

tak tomu zůstane prozatím i nadále. Avšak provozovatel rychlovlaků JR Central plánuje své nové brutálně nadupané stroje nasadit do komerčního provozu mezi městy Tokio a Nagoya již v roce 2027! A ne pouze tam. Předpokládá se také, že vlaky do roku 2045 propojí Tokio s městem Osaka, kde rovněž zkrátí cestovní dobu na polovinu.

Zároveň již proběhlo jednání mezi Japonskem a USA, na kterém byla výstavba rychlostní železnice mezi New Yorkem a Washingtonem právě jedním z klíčových témat. Nicméně vše je zatím jen ve hvězdách. Jedno ale zůstává i nadále zřejmé. Japonsko se nehodlá jen

JR Tokias' prototyp Maglev, zdroj: list25.com

tak vzdát svého postu jedné z technicky nejvyspělejších zemí celého světa a za svou neustálou snahu posouvat hranice možností stále dál a dál si rozhodně zaslouží řádný obdiv!

autor článku:
KATE H
třída 2.G

Barvy, kam se podíváš

zdroj: nazeleno.cz

Upřímně si myslím, že Česká republika by měla mít ve státním znaku řepku...

Nevím, jak vy, ale kdykoli se podívám ven, vidím tuhle rostlinu. Samozřejmě je třeba podotknout, že bydlím na venkově. Vy, co jste na tom podobně, jistě chápete, o čem je řeč. No a těm z vás, kteří nedostali tu jedinečnou příležitost žít daleko od všech

obchodů, přímého spojení městské hromadné dopravy, zábavy a kamarádů, to ráda trochu přiblížím.

Jednoduše řečeno, hned jak vykročíte ven, vaše oči zaplaví zářivě žlutá barva. Jistě, občas se k ní přimíchá nějaký ten bílý kvítek na zeleném stromu a sem tam se krčí třeba i keřík s kvítky růžovými, ale ne natolik, aby to stálo za řeč. Zatím. Když si počkáme ještě pár týdnů, příroda bude ještě o hodně barevnější. A nejen ona. Barvy zkrátka vládnu světu. Určitě si pamatujete dobu, kdy měl každý z nás ve skříni pár těch neonových kousků. Na tom, že nám výrazně, veselě oblečení zlepšuje náladu, asi něco bude. Přiznejme si, že jsme ho nosili téměř všichni. A vůbec nám nevadilo, že jsme vypadali

jako zvyrazňovače. Lidé si odjakživa dělají svět veselější, aby všechno zvládali s větším optimismem, a podvědomě dávají přednost hravým odstínům. Možná si to ani neuvědomujete, ale když se trochu zamyslíte, určitě objevíte něco, co s barvami souvisí. Jaká káva vám ráno vykouzlí úsměv na rtech? Ta v obyčejném, nevýrazném kelímku, a nebo ta v tom, na kterém jsou nejružnější pestrobarevné obrázky? Svůj pokoj máte většinou asi také vymalovaný jinak než bíle... A čím to asi bude, že máme větší energii, když se ráno probouzíme a za oknem svítí sluníčko na krásně modré obloze, nebo že máme mnohem větší chuť na jídlo, které je doplněné o něco zeleného, červeného či žlutého? Černá je sice také fajn a já osobně si bez ní, obzvlášť co se týče oblečení,

zdroj: cravingsofanalutic.com

nedokážu svůj život vůbec představit. Pokud mám však pocit, že se nade mnou tak nějak stahují mračna, zafunguje jediné něco barevného. Nezapomínejte na ty drobné maličkosti, jež Vám mohou zlepšit den, který už vypadá beznadějně. A když bude nejhůř, kupte si třeba jedovatě růžovou chemickou zmrzku. I ta totiž někdy bodne.

autor článku:
JOHANA VENDLOVÁ
třída 3.M

Cesta vzhůru

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Les sám

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Krásy života

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Svatý Jan pod Skalou

foto: Katarina Kadijevic, třída IV.E

Vláčné brownies s bílou čokoládou

Tahle americká klasika patří mezi moučníky, které chutnají snad každému. Je v nich totiž pořádná dávka sladké čokolády. A kdo ji nemá rád? Funguje jako přírodní antidepresivum a super zlepšovák špatné nálady. Když se toho na mě valí moc, ať už ve škole nebo kdekoliv jinde, sáhnu rozhodně po čokoládě. A myslím, že neexistuje lepší způsob, v čem ji podávat, než právě v brownies.

Spousta lidí si myslí, že jejich příprava je složitá, a tak se jim ní nechce, protože většina receptů obvykle vyžaduje opravdu obrovské množství čokolády, na které musíte koupit i 4 celé tabulky. Často je třeba použít i celou kostku másla a díky velké dávce cukru je tahle dobrota někdy až zbytečně přeslazená. A proto jsem vytvořila recept, který bude nenáročný na

přípravu, a zároveň bude chuť krásně vláčná a vyvážená. A aby těsto nebylo úplně obyčejné, do základu jsem přidala bílou čokoládu a pár mandlí. Ale záleží jen na Vás, čím si výslednou chuť ozvláštíte. Vyzkoušet můžete třeba lentilky, čokoládové čočky, jakékoli jiné oříšky nebo třeba brusinky. Pokaždé můžou chutnat trochu jinak, ale vždycky skvěle...

POTŘEBUJEME:

- 150g tmavé čokolády (50-60%)
- 3 vejce
- 200g krupicového cukru
- špetka soli
- 150g másla
- 130g hladé mouky
- 150g zakysané smetany

- 60g bílé čokolády
- 1 a 1/2 lžíce mandlových lupínků

POSTUP:

1) Tmavou čokoládu rozpustíme na vodní lázni a nakrájíme do ní máslo. Směs mícháme, dokud se úplně nerozpustí a nespojí.

2) Vejce utřeme s cukrem do pěny a vmícháme zchladlou čokoládovou směs.

3) Přidáme špetku soli, mouku, zakysanou smetanu a opět vše promícháme.

4) Bílou čokoládu nasekáme na menší kousky a společně s mandlovými lupínky zapracujeme do těsta.

5) Menší hranatý pekáček vystelíme pečicím papírem, nalijeme do něj těsto a rovnoměrně ho rozetřeme.

6) Brownies pečeme v troubě předehřáté na 180 stupňů. Po 30 minutách zkontrolujeme špejlí, jestli je moučník již upečený. Po vytažení

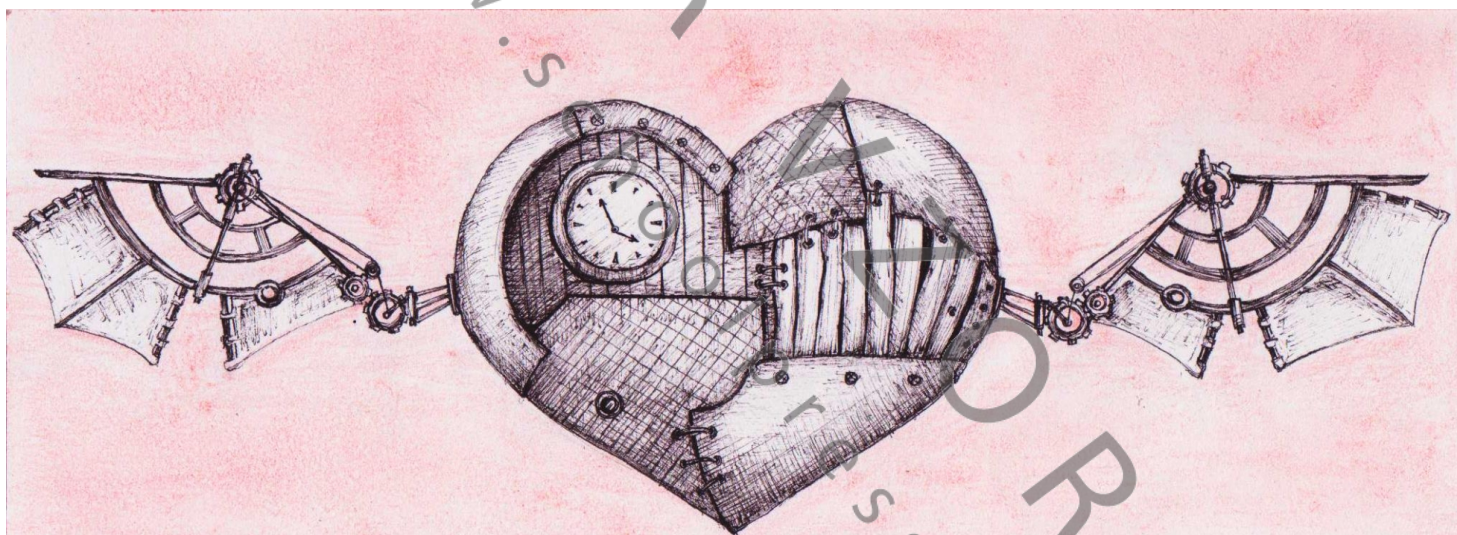

foto: Johana Vendlová

by měla zůstat čistá.

7) Podáváme vychlazené, nakrájené na řezy.

autor článku:
JOHANA VENDLOVÁ
třída 3.M

ilustrace: Magdaléna Rajchlová